
TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2017)0448

Strategia UE–Afryka na rzecz pobudzenia rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie strategii UE–Afryka na rzecz pobudzenia rozwoju (2017/2083(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej pt. „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa” przedstawioną Radzie Europejskiej podczas posiedzenia w dniach 28–29 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie z dnia 7 czerwca 2017 r. Parlamentu, Rady, przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie oraz Komisji, dotyczące nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju pt. „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”,
- uwzględniając szczyt ONZ na temat zrównoważonego rozwoju i dokument końcowy przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” oraz 17 celów zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając zasady odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe opracowane przez Komitet ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego, aby przyczynić się do osiągnięcia pierwszego i drugiego celu zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając plan działania z Addis Abeby w sprawie finansowania rozwoju z 2015 r.,
- uwzględniając paryskie porozumienie klimatyczne z 2015 r.,
- uwzględniając afrykański szczyt w sprawie planowanych działań, który odbył się w dniu 16 listopada 2016 r. i podczas którego zatwierdzono afrykański wymiar COP 22,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie Planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą (COM(2016)0087),

- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r.¹ (zwaną dalej „umową z Kotonu”), a także jej przeglądy z 2005 i 2010 r.,
- uwzględniając wspólną strategię Afryka–UE przyjętą przez afrykańskich i europejskich szefów państw i rządów na szczycie w Lizbonie w dniu 9 grudnia 2007 r. oraz dwa plany działania, jeden przyjęty w Akrze w październiku 2007 r. (na lata 2008–2010), a drugi w Trypolisie w listopadzie 2010 r. (na lata 2011–2013),
- uwzględniając wnioski z czwartego szczytu UE–Afryka, który odbył się w Brukseli w dniach 2–3 kwietnia 2014 r., oraz plan działania określający formułę spotkania (tzw. format kairski) i osie współpracy między tymi kontynentami na okres 2014–2017, a także deklarację UE–Afryka w sprawie migracji i mobilności,
- uwzględniając Agendę 2063 Unii Afrykańskiej przyjętą w maju 2014 r.,
- uwzględniając sporządzone przez Jego Ekscelencję Paula Kagamé sprawozdanie w sprawie projektów zaleceń dotyczących reformy instytucjonalnej Unii Afrykańskiej pt. „Konieczność wzmocnienia naszej Unii”,
- uwzględniając 3. Międzykontynentalne Forum Społeczeństwa Obywatelskiego, które odbyło się w Tunisie w dniach 11–13 lipca 2017 r., zawierające apel o większe zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i o skoncentrowanie strategii Afryka–UE na obywatelach,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w ramach działań zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 z dnia 26 września 2017 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), gwarancji EFZR i funduszu gwarancyjnego EFZR²,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 5 lipca 2016 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 230/2014 ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (COM(2016)0447),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 22 listopada 2016 r. pt. „Odnowione partnerstwo z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku” (JOIN(2016)0052),
- uwzględniając różne komunikaty Komisji na temat stosunków między UE i Afryką, a w szczególności komunikat z dnia 27 czerwca 2007 r. pt. „Od Kairu do Lizbony – Partnerstwo strategiczne między UE i Afryką” (COM(2007)0357), komunikat z dnia 17 października 2008 r. pt. „Rok po szczycie w Lizbonie: aktualny stan partnerstwa

¹ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

² Dz.U. L 249 z 27.9.2017, s. 1.

Afryka–UE” (COM(2008)0617) oraz komunikat z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie zacieśnienia stosunków między UE a Afryką – 1,5 mld ludzi, 80 państw, dwa kontynenty, jedna przyszłość (COM(2010)0634),

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 maja 2017 r. w sprawie nadania nowego impulsu partnerstwu Afryka–UE (JOIN(2017)0017) oraz konkluzje Rady na ten temat z dnia 19 czerwca 2017 r.,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków między Unią a Afryką i państwami AKP, w szczególności rezolucję z dnia 4 października 2016 r. w sprawie przyszłości stosunków AKP–UE po roku 2020¹,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2016 r. w sprawie funduszu powierniczego UE dla Afryki: skutki dla rozwoju i pomocy humanitarnej²,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie sprawozdania UE za rok 2015 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju³,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie podniesienia skuteczności współpracy na rzecz rozwoju⁴,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0334/2017),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska od dawna utrzymuje związki z państwami afrykańskimi oraz że losy UE i tych państw są ściśle powiązane; mając na uwadze, że UE jest głównym partnerem Afryki w dziedzinie gospodarki i handlu oraz w kwestiach rozwoju, pomocy humanitarnej i bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że należy nadać partnerstwu Afryka–UE nową wizję, odzwierciedlającą rozwój sytuacji politycznej, gospodarczej, środowiskowej i społecznej na obu kontynentach; mając na uwadze, że należy dostosować się do nowych podmiotów na scenie międzynarodowej – w tym Chin – oraz dążyć do pogłębionego i unowocześnionego partnerstwa, które będzie miało bardziej polityczny charakter i w którym położy się większy nacisk na obronę naszych podstawowych wspólnych interesów;
- C. mając na uwadze, że stosunki między UE i Afryką należy budować na zasadzie wzajemnego zrozumienia i wspólnych interesów, a także kierując się wspólnymi wartościami w ramach dwustronnego partnerstwa;
- D. mając na uwadze, że stosunki między UE i kontynentem afrykańskim opierają się na różnych instrumentach prawnych i strategiach politycznych oraz że należy wzmocnić

---

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0371.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0337.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0246.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0437.

synergie oraz spójność pomiędzy nimi dla zwiększenia skuteczności i trwałości tego partnerstwa;

- E. mając na uwadze, że umowa z Kotonu, zrzeszająca 79 państw AKP – w tym 48 krajów Afryki Subsaharyjskiej – oraz UE, jest głównym partnerstwem między Unią i Afryką; mając na uwadze, że UE nawiązała również stosunki z państwami afrykańskimi niebędącymi stronami umowy z Kotonu; mając na uwadze, że partnerstwo UE–AKP ustanowiono w czasie, gdy nie uformowały się jeszcze obecne struktury współpracy między państwami AKP na szczeblu regionalnym i kontynentalnym; mając na uwadze, że w następstwie utworzenia Unii Afrykańskiej w 2003 r. i przyjęcia wspólnej strategii Afryka–UE w 2007 r. konieczne jest usprawnienie działań w poszczególnych ramach polityki obowiązujących w relacjach między UE a Afryką; mając na uwadze, że cel, by traktować Afrykę jako całość, jest jednoznacznie ujęty w preambule wspólnej strategii Afryka–UE;
- F. mając na uwadze, że UE prowadzi pogłębiony dialog instytucjonalny i polityczny z państwami afrykańskimi za sprawą szczytów UE–Afryka, organizacji międzyrządowej Unia dla Śródziemnomorza oraz organów współpracy AKP–UE, w tym na szczeblu parlamentarnym dzięki Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP–UE, delegaturze Parlamentu Europejskiego przy Zgromadzeniu Parlamentarnym Unii dla Śródziemnomorza oraz dzięki dialogowi z Parlamentem Panafrykańskim;
- G. mając na uwadze, że 11. Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) dysponuje budżetem w wysokości 30,5 mld EUR, z czego 900 mln EUR zarezerwowano dla Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce, oraz że 1,4 mld z EFR zostanie wykorzystane na potrzeby kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki; mając na uwadze, że na potrzeby państw afrykańskich przeznaczono ponad 5 mld EUR w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa oraz że ogólnoafrykańskiemu programowi przydzielono 845 mln EUR w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju w celu wdrożenia wspólnej strategii Afryka–UE;
- H. mając na uwadze, że kolejny szczyt UA–UE, który odbędzie się w Abidżanie w dniach 29–30 listopada 2017 r. i którego tematem będzie „Inwestowanie w młodzież”, stanowi szansę na stworzenie, wspieranie i rozwijanie warunków gospodarczych służących rzeczywistej równości między partnerami chcącymi bronić podstawowych wspólnych interesów;
- I. mając na uwadze, że w przyszłej umowie, która zastąpi umowę z Kotonu, należy uwzględnić nową wspólną strategię Afryka–UE;
- J. mając na uwadze, że UE jest długoletnim partnerem i głównym gwarantem bezpieczeństwa na kontynencie afrykańskim, które ma pierwszorzędne znaczenie; mając na uwadze, że bezpieczeństwo i zrównoważony wzrost kontynentu europejskiego są ściśle i bezpośrednio zależne od stabilności i rozwoju kontynentu afrykańskiego i na odwrót;
- K. mając na uwadze, że stałe wspieranie procesu skutecznego wdrażania afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa oraz zaangażowanie UE, UA i innych podmiotów międzynarodowych obecnych w Afryce mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju i stabilności kontynentu afrykańskiego;

- L. mając na uwadze, że migracja stanowi ważny punkt globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE oraz priorytetową kwestię w stosunkach zewnętrznych Unii, w tym w jej stosunkach z Afryką; mając na uwadze, że Afryka i Europa mają wspólny interes i ponoszą wspólną odpowiedzialność w odniesieniu do migracji i mobilności, w tym w walce z handlem ludźmi i przemytem ludzi, oraz że zarządzanie migracjami wymaga globalnych rozwiązań opartych na solidarności, podziale odpowiedzialności, poszanowaniu praw migrantów i prawa międzynarodowego, a także skutecznego wykorzystania instrumentów współpracy na rzecz rozwoju;
- M. mając na uwadze, że w Afryce ponad 218 milionów ludzi żyje w skrajnym ubóstwie; mając na uwadze, że odsetek ludności żyjącej w skrajnym ubóstwie w Afryce subsaharyjskiej spadł z 56 % w 1990 r. do 43 % w 2012 r.; mając na uwadze, że 33 z 47 krajów najuboższych znajduje się na kontynencie afrykańskim, co czyni z partnerstwa UE–Afryka niezbędne narzędzie realizacji programu zrównoważonego rozwoju do roku 2030 oraz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu eliminacji ubóstwa;
- N. mając na uwadze, że potrzeby infrastrukturalne w Afryce szacuje się na 75 mld EUR rocznie, wartość rynku konsumpcji ma osiągnąć 1000 mld USD w 2020 r., bezpośrednie inwestycje zagraniczne stale rosną i mają wynieść w 2020 r. 144 mld USD, zaś liczba ludności wynosi obecnie 1 mld mieszkańców;
- O. mając na uwadze, że kraje afrykańskie wciąż eksportują głównie produkty nieprzetworzone i że dużą część tego eksportu objęły przyznane preferencje handlowe; mając na uwadze, że swobodny dostęp do rynku dla większości produktów afrykańskich zwiększa potencjał państw afrykańskich oraz ich konkurencyjność i udział w rynkach światowych, jeżeli towarzyszy mu m.in. polityka trwałego i zrównoważonego uprzemysłowienia oraz wydajności rolnictwa jako kluczowych czynników rozwoju;
- P. mając na uwadze, że należy uwzględnić tendencje demograficzne, ponieważ do roku 2050 – według niektórych prognoz – Afryka może liczyć 2,5 mld mieszkańców, w większości młodych ludzi, podczas gdy ludność Europy znacznie się zestarzeje; mając na uwadze, że w związku z tym konieczne będzie stworzenie milionów miejsc pracy oraz zapewnienie pomocy i wsparcia w celu upodmiotowienia kobiet i młodzieży, w szczególności przez edukację, dostęp do opieki zdrowotnej i szkolenia zawodowego na kontynencie afrykańskim;

Nasilenie dialogu politycznego między UE i Afryką – niezbędny warunek odnowionego partnerstwa strategicznego

1. odnotowuje nowy komunikat w sprawie nadania nowego impulsu partnerstwu Afryka–UE, którego celem jest nadanie nowego impulsu partnerstwu Afryka–UE, tak aby poszerzyć i pogłębić to partnerstwo, ukierunkowując je na dobrobyt i stabilność na obu kontynentach, zgodnie z zobowiązaniami przyjętymi w ramach celów zrównoważonego rozwoju, nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju, który stanowi wytyczne dla europejskiej polityki rozwoju, globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii oraz Agendy 2063;
2. przypomina, że Afryka jest kluczowym partnerem strategicznym UE, i uważa, że

zasadnicze znaczenie ma zacieśnienie stosunków między UE a UA za pośrednictwem zrewidowanego i rozszerzonego dialogu, obejmującego zasady przejrzystości i dobrych rządów, tak aby zapewnić korzyści obu stronom, a także równej i trwałej współpracy, aby sprostać wspólnym wyzwaniom i czerpać wspólnie korzyści, gwarantując jednocześnie zasadę współodpowiedzialności i uwzględniając specyfikę i stopień rozwoju każdego kraju partnerskiego;

3. apeluje, by przyszłe partnerstwo koncentrowało się na priorytetowych obszarach zidentyfikowanych zarówno przez UA, jak i UE, takich jak:
  - rozwój gospodarczy (dzięki handlowi, umowom o partnerstwie gospodarczym, zwiększonej integracji regionalnej, zróżnicowaniu gospodarczym, zrównoważonym uprzemysłowieniu oraz tworzeniu miejsc pracy wysokiej jakości),
  - dobre rządy, w tym prawa człowieka,
  - rozwój społeczny dzięki usługom publicznym zaspokajającym podstawowe potrzeby, takie jak edukacja, opieka zdrowotna, dostęp do wody i kanalizacji, równouprawnienie płci, nauka, technologia i innowacja,
  - bezpieczeństwo i walka z terroryzmem,
  - migracja i mobilność,
  - środowisko (w tym zmiana klimatu);
4. przypomina, że wsparcie budżetowe stanowi najlepszy sposób na realizację płatności, gdyż daje rządowi środki, które pozwalają im decydować o własnych potrzebach i priorytetach; przypomina, że ogólna lub sektorowa pomoc budżetowa umożliwia wspieranie polityki rozwojowej i zapewnia maksymalną zdolność absorpcyjną;
5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że głównym tematem 5. szczytu UA–UE, który odbędzie się w listopadzie 2017 r. na Wybrzeżu Kości Słoniowej, będzie młodzież z uwzględnieniem jej znaczenia dla przyszłości obu kontynentów;
6. przypomina o znaczeniu i skuteczności współpracy AKP–UE oraz o wynikach uzyskanych w dziedzinie rozwoju; podkreśla, że te prawnie wiążące ramy należy utrzymać po 2020 roku; podkreśla konieczność zacieśnienia tej współpracy, przy czym należy jednocześnie rozwinąć wymiar regionalny, w tym przez wzmocnioną współpracę z UA, regionalnymi wspólnotami gospodarczymi i innymi organizacjami regionalnymi; apeluje o przyjęcie bardziej strategicznego, pragmatycznego, kompleksowego i uporządkowanego podejścia do dialogu politycznego w ramach negocjacji w sprawie porozumienia, które w przyszłości zastąpi umowę z Kotonu;
7. wzywa do zwiększenia wymiaru parlamentarnego AKP–UE; podkreśla, że Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP–UE stanowi jedyną w swoim rodzaju platformę do prowadzenia wymiany poglądów i odgrywa zasadniczą rolę we wzmacnianiu demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka;
8. podkreśla, że ponowna ocena europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) stwarza możliwości pozwalające na lepszą koordynację polityki sąsiedztwa i polityki

skierowanej do innych państw afrykańskich za sprawą stworzenia poszerzonych ram współpracy w kwestiach regionalnych, takich jak bezpieczeństwo, energia czy nawet migracja;

9. podkreśla konieczność stosowania w ramach partnerstwa Afryka–UE skoordynowanego podejścia między samymi państwami członkowskimi UE oraz między UE i jej państwami członkowskimi zgodnie z art. 210 TFUE; ponadto przypomina, że poszanowanie unijnej zasady spójności polityki na rzecz rozwoju jest niezbędne w europejskich i afrykańskich strategiach politycznych oraz inicjatywach, by osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju;
10. apeluje o to, by zasada spójności polityki na rzecz rozwoju została w pełni włączona do stosunków handlowych UE z Afryką, które zakładają uwzględnienie wykonalnych klauzul dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju we wszystkich umowach handlowych zawieranych przez UE z krajami afrykańskimi, zgodnie z zobowiązaniem podjętym przez Komisję w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”;
11. przypomina, że państwa członkowskie powinny wywiązać się ze zobowiązania do przeznaczania 0,7 % PKB na oficjalną pomoc rozwojową, aby zacieśnić współpracę z Afryką;
12. podziela deklarowaną wolę zacieśnienia sojuszy między UE i Afryką w kwestiach dotyczących globalnego sprawowania rządów; podkreśla w związku z tym konieczność wzmocnienia dialogu z UA oraz zapewnienia jej niezależności finansowej – zgodnie z przyjętą w Kigali decyzją w sprawie finansowania – przez zmniejszenie jej zależności od finansowania zewnętrznego; odnotowuje propozycje przedstawione w sprawozdaniu Paula Kagamé, mające na celu wzmocnienie UA, tak aby nadać impuls procesowi integracji politycznej w Afryce;
13. wskazuje na rolę społeczeństwa obywatelskiego – w tym organizacji pozarządowych, organizacji wyznaniowych, organizacji młodzieżowych i zajmujących się prawami kobiet, sektora prywatnego, związków zawodowych, zgromadzeń parlamentarnych, władz lokalnych i diaspory, każde z nich zgodnie ze swoją specyfiką – w zacieśnianiu dialogu politycznego między UE i Afryką, tak aby zagwarantować ukierunkowanie partnerstwa na obywateli;
14. podkreśla konieczność zwiększenia udziału społeczeństwa obywatelskiego w partnerstwie Afryka–UE poprzez sprzyjanie budowaniu ich zdolności, zwłaszcza dzięki przekazywaniu wiedzy specjalistycznej i zapewnianiu ich udziału w opracowywaniu i realizacji odpowiednich reform i strategii politycznych; uważa, że zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego ma zasadnicze znaczenie dla interesu publicznego; popiera wdrożenie różnych platform mających na celu uczynienie ze społeczeństwa obywatelskiego głównego podmiotu partnerstwa, a w szczególności Wspólne Coroczne Forum, które ma za zadanie wdrażać plan działania UE–Afryka; ubolewa jednak, że nigdy dotąd nie zwołano tego forum, oraz stanowczo wzywa UE i UA, by niezwłocznie udostępniły środki finansowe i polityczne niezbędne do zapewnienia znaczącego udziału wszystkich zainteresowanych stron tego partnerstwa, w tym w ramach 5. szczytu UA–UE;

Zwiększanie odporności państw i społeczeństw z korzyścią dla wszystkich ludzi, szczególnie dla ludzi młodych, z myślą o realizacji celów zrównoważonego rozwoju

15. uważa, że należy uczynić z odporności – we wszystkich jej pięciu wymiarach – główną oś nowej strategii UE–Afryka;

Odporność polityczna

16. podkreśla konieczność promowania dobrych rządów, demokracji, państwa prawa, poszanowania praw człowieka, a także podejmowania starań w walce z korupcją na obu kontynentach, ponieważ działania te są nieodłącznymi elementami zrównoważonego rozwoju;
17. wzywa w związku z tym do szczerego i pluralistycznego dialogu, opartego na wzajemnym szacunku, tak aby uczynić z tych wartości i zasad główną oś współpracy, w szczególności przez rozszerzenie uzależniania pomocy rozwojowej od ich ścisłego przestrzegania;
18. podkreśla, że bardziej zdecydowane zajęcie się wyzwaniami związanymi ze sprawowaniem władzy na obu kontynentach ma ogromne znaczenie dla tworzenia sprawiedliwszych, stabilniejszych i bezpieczniejszych społeczeństw; podkreśla konieczność przestrzegania i promowania praw człowieka i sprawowania rządów w oparciu o obowiązujące międzynarodowe instrumenty prawne, przepisy, zasady i mechanizmy, w tym ustanowione przez afrykańskie regionalne organy zarządzające, takie jak Afrykańska karta praw człowieka i ludów wraz z protokołami, Afrykańska karta na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów, Afrykańska Komisja Praw Człowieka i Ludów oraz Afrykański Trybunał Praw Człowieka i Ludów, tak aby zwiększyć odpowiedzialność za własny rozwój;
19. przypomina o istotnej roli Międzynarodowego Trybunału Karnego w walce z bezkarnością i w zakresie propagowanych przezeń wartości, takich jak pokój, bezpieczeństwo, równość, uczciwość, sprawiedliwość i zadośćuczynienie; apeluje do państw członkowskich UE i państw afrykańskich o dalsze popieranie statutu rzymskiego i Międzynarodowego Trybunału Karnego; apeluje do wszystkich sygnatariuszy statutu rzymskiego, aby ratyfikowały go jak najszybciej;
20. popiera organizację wspólnej konferencji wysokiego szczebla UA–UE na temat procesów wyborczych, demokracji i rządzenia w Afryce i Europie oraz apeluje o pełnoprawne uczestnictwo w tej inicjatywie Parlamentu Europejskiego, Parlamentu Panafrkańskiego, Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE oraz Euro-śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (PA-UfM); apeluje o zacieśnienie więzi między poszczególnymi zgromadzeniami, tak aby wspierać synergie i zapewnić spójność podejmowanych działań;

Odporność w dziedzinie bezpieczeństwa

21. podkreśla bliski związek między bezpieczeństwem a rozwojem; wskazuje na potrzebę lepszego uwzględnienia problemów dotyczących bezpieczeństwa i celów rozwojowych w celu rozwiązania konkretnych problemów państw niestabilnych oraz zwiększania odporności państw i społeczeństw; zauważa, że należy tego dokonać za pomocą konkretnych instrumentów i dodatkowego finansowania;
22. wzywa do zacieśnienia współpracy między UE i Afryką w dziedzinie bezpieczeństwa i sprawiedliwości w odniesieniu do międzynarodowych ram prawnych, tak aby przyjąć

całościowe podejście do rozwiązywania problemów i skuteczniej zwalczać przestępczość zorganizowaną, handel ludźmi i przemyt ludzi – zwłaszcza dzieci – a także terroryzm; uważa, że powinna istnieć synergia między działaniami podejmowanymi przez UE a strategiami przyjętymi przez państwa afrykańskie, w szczególności strategiami w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa, przedstawionymi w Agendzie 2063;

23. podkreśla potrzebę współpracy między UE, UA, organizacjami regionalnymi i innymi istotnymi podmiotami politycznymi w Afryce w dziedzinie bezpieczeństwa, tak aby zwiększyć zdolności krajów rozwijających się, zreformować ich sektory bezpieczeństwa, a także wspierać działania w obszarze rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji byłych bojowników;
24. przypomina, że terroryzm to globalne zagrożenie dla pokoju i stabilności w regionie, zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa wewnętrznego, a zagrożeniem tym w sposób skoordynowany powinny się zająć rządy krajowe, organizacje regionalne i międzynarodowe oraz agencje europejskie; wzywa do zacieśnienia współpracy w ramach strategii UE–Afryka, tak aby zapobiegać bezkarności i promować praworządność oraz rozwój zdolności policji i wymiaru sprawiedliwości w celu ułatwienia wymiany informacji i najlepszych praktyk oraz zapobiegania i przeciwdziałania terroryzmowi, a także zwalczania finansowania terroryzmu oraz ścigania terrorystów; zauważa, że strategia antyterrorystyczna powinna również obejmować środki na rzecz promowania dialogu międzywyznaniowego, zapobiegania radykalizacji postaw prowadzącej do brutalnego ekstremizmu w Afryce i w Europie, zwłaszcza wśród młodzieży;
25. przypomina o znaczeniu różnych misji i operacji UE prowadzonych w Afryce; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie wspólnych sił Grupy Pięciu na rzecz Sahelu; wzywa do nasilenia działań europejskich na rzecz pokoju i bezpieczeństwa we współpracy z partnerami afrykańskimi i międzynarodowymi oraz do wspierania pełnego uruchomienia afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa; apeluje o wstępny wkład UE w fundusz UA na rzecz pokoju, z przeznaczeniem na działania w obszarze „mediacja i dyplomacja”;

Odporność w dziedzinie środowiska

26. przypomina, że Afryka jest szczególnie wrażliwa na skutki zmiany klimatu; uważa, że dla UE zasadnicze znaczenie ma wypracowanie strategicznego podejścia do budowy odporności na zmianę klimatu, a także wspieranie państw afrykańskich, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, w ich dążeniu do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz dostosowania się do zmiany klimatu; podkreśla znaczenie zmiany klimatu jako czynnika, który zwielokrotnia ryzyko konfliktu, suszy, głodu i migracji, czego przykładem jest niedawna klęska głodu w Sudanie Południowym, Nigerii i Somalii; w związku z tym przypomina, że kluczowe jest promowanie i wypełnienie zobowiązania przyjętego w Paryżu w 2015 r., by przyznać krajom rozwijającym się 100 mld USD do roku 2020; wzywa do wykorzystywania nowych form współpracy między UE a Afryką w celu zmniejszania przeszkód w finansowaniu i transferze technologii;
27. podkreśla, że Afryka posiada bogate i różnorodne środowisko naturalne; podkreśla, że ochrona różnorodności biologicznej musi być zasadniczym elementem agendy politycznej UA–UE; apeluje, aby strategia UE–Afryka działała w powiązaniu z

priorytetami Planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą oraz chronić dziedzictwo naturalne, w szczególności rezerwaty przyrody;

28. zachęca do zwiększenia inwestycji w dziedzinie energii odnawialnej i gospodarki o obiegu zamkniętym, aby dalej wspierać działania przyczyniające się do poszanowania środowiska i tworzenia miejsc pracy; przypomina, że zapewnienie dostępu do przystępnej cenowo, niezawodnej, zrównoważonej i nowoczesnej energii dla wszystkich ma zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia podstawowych potrzeb ludzkich oraz dla praktycznie wszystkich rodzajów działalności gospodarczej i stanowi kluczowy czynnik rozwoju; apeluje o dalsze wspieranie przez UE Afrykańskiej Inicjatywy na rzecz Energii Odnawialnej (AREI) i z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie uruchomienia nowego partnerstwa UE–Afryka na rzecz badań naukowych i innowacji w zakresie zmiany klimatu i zrównoważonej energii;
29. apeluje, by partnerstwo Afryka–UE koncentrowało się w dłuższej perspektywie na rolnictwie i bezpieczeństwie żywnościowym, a także wspierało synergię między bezpieczeństwem żywnościowym a działaniami klimatycznymi; w związku z tym wzywa UE, by zwiększyła swoją pomoc na rzecz zrównoważonego rolnictwa, agroleśnictwa i praktyk agroekologicznych, szanujących tradycyjne sposoby użytkowania gruntów i zapewniających dostęp do ziemi, wody i nasion z ogólnodostępnych źródeł; ponadto wzywa UE do udzielania wsparcia drobnym producentom, rolnikom i pasterzom w uzyskiwaniu bezpieczeństwa żywnościowego poprzez rozwój infrastruktury i inwestowanie w nią zgodnie z zasadami odpowiedzialnego inwestowania w rolnictwo i systemy żywnościowe CFS, a także do wspierania zakładania spółdzielni; podkreśla również zdolności i doświadczenia zdobyte przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu społeczności w odniesieniu do zrównoważonego rolnictwa;
30. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę UE domagającą się lepszego gospodarowania zasobami naturalnymi i bardziej przejrzystego handlu nimi; uważa, że zrównoważone gospodarowanie i zrównoważony handel zasobami naturalnymi, takimi jak minerały, drewno oraz dzika fauna i flora, umożliwiłyby państwom bogatym w zasoby i ich mieszkańcom czerpanie z nich dodatkowych korzyści; przypomina o konieczności wprowadzenia – w ramach unijnego prawodawstwa dotyczącego minerałów z regionów ogarniętych konfliktami – środków wspomagających w wyniku zintegrowanego podejścia zachęcającego do stosowania norm międzynarodowych w dziedzinie należytej staranności, zdefiniowanych w wytycznych OECD; wzywa do opracowania wspólnej karty UE–Afryka w sprawie zrównoważonej gospodarki zasobami naturalnymi;

Odporność gospodarcza

31. uważa, że stabilne otoczenie prawne i instytucjonalne oraz zdrowa gospodarka stanowią elementy niezbędne dla zwiększania konkurencyjności, inwestycji, tworzenia miejsc pracy, podniesienia poziomu życia i trwałego wzrostu gospodarczego; w związku z tym podkreśla potrzebę zwiększenia dostępności online informacji na temat prawa spółek; przypomina, że wzrost gospodarczy bez bezstronnego państwa nie gwarantuje automatycznie rozwoju lub postępu społecznego, oraz podkreśla potrzebę zagwarantowania redystrybucji dóbr, zapewnienia usług dla obywateli i zwiększenia równości szans;

32. wzywa do zacieśnienia współpracy między europejskim i afrykańskim sektorem prywatnym oraz do skoncentrowania inwestycji, w szczególności z wykorzystaniem partnerstw publiczno-prywatnych, w oparciu o rygorystyczny kodeks etyczny i zasady odpowiedzialności społecznej, w kluczowych sektorach, takich jak:
- zrównowazona energia, w tym dostęp do energii elektrycznej dla wszystkich,
  - infrastruktura podstawowa, zwłaszcza w sektorze transportu, w tym transportu morskiego,
  - zrównoważone wykorzystywanie zasobów naturalnych,
  - zrównoważone rolnictwo,
  - niebieska gospodarka, w tym przemysł morski,
  - badania, nauka, technologia i innowacja, zarówno w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, jak i w kwestiach, które dotyczą szczególnie jeden z kontynentów, takich jak choroby związane z ubóstwem bądź choroby zaniedbane,
  - cyfryzacja jako kluczowy element zapewniający rozwój gospodarki afrykańskiej, ale również łączący ludzi;
33. podkreśla, że integracja regionalna jest siłą napędową rozwoju gospodarczego oraz warunkiem koniecznym w zglobalizowanym świecie; apeluje o wspieranie współpracy południe-południe, która odzwierciedla stopniową transformację kontynentu afrykańskiego; popiera utworzenie kontynentalnej strefy wolnego handlu w Afryce, a także cel zwiększenia wskaźnika handlu wewnątrzafrykańskiego do 50% do 2050 r.; przypomina również o perspektywach rozwoju oferowanych przez umowy o partnerstwie gospodarczym i porozumienia handlowe między UE a państwami afrykańskimi, które umożliwiają promowanie zrównoważonego rozwoju, praw człowieka oraz sprawiedliwego i etycznego handlu; podkreśla potrzebę zapewnienia reguł pochodzenia wspierających rozwój, skutecznych klauzul ochronnych, asymetrycznych harmonogramów liberalizacji, ochrony nowo powstających gałęzi przemysłu oraz uproszczenia i przejrzystości procedur celnych; przypomina, że umowy o partnerstwie gospodarczym mają pomóc państwom AKP w poszerzaniu rynków, sprzyjać wymianie handlowej towarów i pobudzać inwestycje, oraz że umowy te przewidują powolne, stopniowe i asymetryczne otwieranie rynków na handel towarami między UE i państwami AKP;
34. apeluje o przejrzystość w umowach handlowych oraz o zapewnienie pełnego udziału wszystkich zainteresowanych stron, w tym społeczeństwa obywatelskiego danych krajów – w drodze formalnych konsultacji – w przyszłych negocjacjach i we wdrażaniu obecnie negocjowanych umów;
35. wzywa UE i jej państwa członkowskie do lepszej koordynacji ich programów pomocy na rzecz handlu, a także do zwiększenia synergii z ich strategiami politycznymi na rzecz inwestycji w Afryce; wzywa ponadto do zwiększenia ich zaangażowania finansowego w pomoc na rzecz wymiany handlowej i pomoc techniczną oraz w inicjatywy służące budowaniu zdolności, co jest niezbędne dla krajów afrykańskich, zwłaszcza najslabiej

rozwiniętych;

36. uważa, że sektor prywatny – od mikroprzedsiębiorstw przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) po spółdzielnie i przedsiębiorstwa wielonarodowe – odgrywa decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy i w procesie rozwojowym oraz przyczynia się do finansowania tego procesu; podkreśla szczególną rolę MŚP i małych rodzinnych przedsiębiorstw oraz wzywa do wspierania inicjatyw indywidualnych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Europejskiego Funduszu Zrównoważonego Rozwoju, którego celem powinno być wspieranie sektora prywatnego w państwach afrykańskich, zwłaszcza lokalnych przedsiębiorstw i MŚP w państwach niestabilnych, oraz promowanie inwestycji i tworzenia trwałych miejsc pracy, szczególnie dla kobiet i młodzieży;
37. przypomina o obowiązkach sektora prywatnego określonych w wytycznych ONZ i OECD oraz ponawia swój apel do państw członkowskich UE i UA o konstruktywny udział w pracach międzyrządowej grupy roboczej ONZ ds. spółek międzynarodowych i innych przedsiębiorstw w zakresie praw człowieka, która ma na celu ustanowienie – w oparciu o wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka – wiążącego traktatu międzynarodowego dotyczącego tego, jak przedsiębiorstwa wywiązują się z obowiązków przestrzegania praw człowieka oraz norm społecznych, norm pracy i norm środowiskowych;
38. podkreśla konieczność tworzenia godnych miejsc pracy i powiązania ich z inwestycjami, co należy realizować w ramach partnerstwa Afryka–UE; wzywa do przestrzegania norm MOP w tym zakresie; podkreśla znaczenie interakcji między podmiotami społecznymi, gospodarczymi i instytucjonalnymi oraz wzywa do wzmocnienia roli partnerów społecznych poprzez zwiększenie skuteczności dialogu społecznego na wszystkich odpowiednich szczeblach, co sprzyja zawieraniu układów zbiorowych;
39. ubolewa, że co roku z Afryki ucieka 50 mld USD w postaci nielegalnych przepływów finansowych, co przekracza łączną kwotę rocznej oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) i niweczy wysiłki podejmowane w dziedzinie mobilizacji dochodów krajowych; w związku z tym wzywa obie strony do:
  - stworzenia skutecznych narzędzi służących do zwalczania uchylania się od opodatkowania, oszustw podatkowych i korupcji, w tym zapewnienia publicznej przejrzystości w zakresie ostatecznej własności rzeczywistej podmiotów prawnych, funduszy powierniczych i podobnych porozumień,
  - promowania zasad odpowiedzialnego inwestowania, wspieranych przez ONZ,
  - wspierania inicjatyw mających na celu zwiększenie skuteczności i przejrzystości publicznych systemów zarządzania finansami;
40. ponadto wzywa do skutecznego wdrożenia wytycznych ONZ dotyczących zadłużenia zagranicznego i praw człowieka oraz zasad Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) dotyczących promowania odpowiedzialnego zaciągania i udzielania pożyczek; z zadowoleniem przyjmuje prace ONZ na rzecz opracowania międzynarodowego mechanizmu spłaty długu publicznego;

41. apeluje o większe włączenie społeczne pod względem finansowym w Afryce, w tym w odniesieniu do kobiet, poprzez rozwój bankowości elektronicznej w celu zwalczania polaryzacji afrykańskiego społeczeństwa; przypomina, że wartość przekazów pieniężnych przesyłanych przez emigrantów do krajów rozwijających się jest większa od całkowitej wartości oficjalnej pomocy rozwojowej, a przekazy emigrantów mogą wydatnie przyczynić się do osiągnięcia celów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; w związku z tym wzywa UE do dalszego wspierania wysiłków podejmowanych przez UA w celu udoskonalenia mechanizmów przesyłania przekazów pieniężnych przez emigrantów;

Odporność społeczna

42. uznaje znaczenie dynamiki demograficznej w Afryce, która wymaga opracowania długoterminowej wizji strategicznej, aby rozwijać zrównoważone, integracyjne i partycypacyjne społeczeństwa; równocześnie podkreśla konieczność zapewnienia niedyskryminacji wobec grup szczególnie wrażliwych, w tym osób niepełnosprawnych i ludów tubylczych; przyznaje, że rosnąca liczba ludności Afryki stanowi zarówno wyzwanie dla lokalnej gospodarki, jak i szansę dla kontynentu; wzywa zatem UE do zaangażowania w promowanie odpowiednich strategii publicznych i inwestycji w edukację oraz zdrowie, w tym prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne, aby zadbać o to, by młodzi ludzie mogli podejmować świadome decyzje dotyczące swojego zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, a także zapewnić równouprawnienie i przestrzeganie praw dziecka, co stanowi konieczny warunek osiągnięcia odporności społecznej, gospodarczej i środowiskowej;
43. podkreśla, że wskaźnik urbanizacji Afryki stale wzrasta oraz stanowi wzywanie społeczne, gospodarcze i środowiskowe; apeluje o znalezienie rozwiązań w celu złagodzenia tej presji urbanizacyjnej oraz ograniczenia problemów związanych z niekontrolowaną urbanizacją;
44. wzywa UE i UA do wzmocnienia krajowych systemów edukacji w Afryce, w tym budowania zdolności w ramach własnych struktur administracyjnych, przez inwestowanie w edukację co najmniej 20 % budżetu państwa, a także zwiększenie unijnego wsparcia dla Globalnego Partnerstwa na rzecz Edukacji i funduszu o nazwie „Edukacja nie może czekać”;
45. podkreśla potrzebę zapewnienia powszechnego, integracyjnego, sprawiedliwego i długoterminowego dostępu do wysokiej jakości edukacji na wszystkich poziomach – począwszy od wczesnego dzieciństwa – dla wszystkich, ze szczególnym uwzględnieniem dziewcząt, w tym w sytuacjach nagłych i kryzysowych;
46. podkreśla potrzebę inwestowania w kapitał ludzki oraz zadbania o to, by młodzież była świadoma sytuacji światowej i posiadała kompetencje odpowiadające obecnym i przyszłym potrzebom rynku pracy przez wzmocnienie systemu edukacji i szkolenia zawodowego – zarówno formalnego, jak i nieformalnego – oraz samozatrudnienia i przedsiębiorczości;
47. uważa, że należy wspierać państwa afrykańskie we wdrażaniu wydajnych systemów opieki zdrowotnej oraz zapewnianiu przystępnego cenowo dostępu do wysokiej jakości usług zdrowotnych dla wszystkich, przy czym należy w szczególności likwidować bariery, jakie napotykają kobiety i inne grupy szczególnie wrażliwe, w tym dzieci,

osoby niepełnosprawne i LGBTI;

48. apeluje o wprowadzenie minimalnego zakresu powszechnego ubezpieczenia dzięki ustanowieniu krajowych horyzontalnych systemów opieki zdrowotnej; podkreśla potrzebę przeszkolenia dodatkowego miliona wykwalifikowanych pracowników medycznych w stosunku do pierwotnego planu, zgodnie z obecnymi tendencjami, aby spełnić minimalną normę WHO do 2030 r.;
49. podkreśla, że choroby zakaźne stanowią poważne zagrożenie dla odporności społecznej; wzywa Komisję, by wzmogła wysiłki na rzecz współpracy naukowej i medycznej między oboma kontynentami, takiej jak partnerstwo między Europą a krajami rozwijającymi się w zakresie badań klinicznych (EDCTP2), a także by inwestowała w naukę, technologię i innowacje, aby rozwiązać nadal poważny problem chorób związanych z ubóstwem i zaniedbywanych, prowadząc współpracę na rzecz rozwoju;
50. przypomina o potrzebie większych inwestycji w dostęp do opieki zdrowotnej nad matkami i do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w celu ograniczenia umieralności matek i niemowląt, a także zwalczania tradycyjnych praktyk, takich jak okaleczanie narządów płciowych kobiet czy przymusowe małżeństwa lub małżeństwa dzieci;
51. podkreśla znaczenie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet we współpracy między UE a Afryką; podkreśla pozytywną rolę i udział kobiet w życiu politycznym i gospodarczym, jak również w zapobieganiu konfliktom oraz budowaniu trwałego pokoju;
52. zauważa, że kultura jest zarówno istotnym czynnikiem rozwoju, jak i istotnym jego elementem, może też ułatwiać włączenie społeczne, korzystanie z wolności słowa, budowanie tożsamości, wzmocnianie pozycji obywateli i zapobieganie konfliktom, przy jednoczesnym wzmocnianiu wzrostu gospodarczego; wzywa wobec tego UE i UA do promowania międzykulturowego dialogu politycznego i różnorodności kulturowej oraz do wspierania strategii ochrony kultury i dziedzictwa kulturowego; podkreśla, że demokracja jest wartością uniwersalną, która może być częścią wszystkich kultur; podkreśla także rolę sportu jako źródła włączenia społecznego i równouprawnienia płci oraz czynnika sprzyjającego tym zjawiskom;

Wdrożenie strategii na rzecz mobilności oraz migracji przyczyniającej się do rozwoju obu kontynentów

53. przypomina, że migracja i mobilność w Europie i Afryce oraz między kontynentami mają skutki gospodarcze, społeczne, środowiskowe i polityczne oraz że oba kontynenty powinny stawić czoła temu wyzwaniu w skoordynowany i kompleksowy sposób, we współpracy z krajami pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, dążąc do jak największej synergii i wykorzystując stosowne unijne strategie, instrumenty i narzędzia, w oparciu o solidarność, podział odpowiedzialności, szacunek i godność ludzką; przypomina w związku z tym, że należy zacieśnić dialog Afryka–UE przed negocjacjami dwóch globalnych umów dotyczących migracji i uchodźców, które mają zostać opracowane do 2018 r. pod auspicjami ONZ, tak aby – w miarę możliwości – określić wspólne priorytety;
54. przypomina o konieczności zwiększenia pozytywnego wpływu migracji i mobilności, tak aby zjawiska te były postrzegane jako narzędzia dwustronnego rozwoju dla obu

kontynentów; podkreśla, że wymaga to dokładnie zaplanowanej, wyważonej, opartej na dowodach i zrównoważonej reakcji politycznej, której musi towarzyszyć długoterminowa strategia uwzględniająca prognozy demograficzne i pierwotne przyczyny migracji;

55. uznaje, że pełne przemocy konflikty, prześladowania, nierówności, naruszenia praw człowieka, słabość rządów, korupcja, terroryzm, represyjne reżimy, klęski żywiołowe, zmiana klimatu, bezrobocie i długotrwałe ubóstwo doprowadziły w ostatnich latach do przemieszczania się ludności i wzrostu natężenia ruchów migracyjnych w kierunku Europy; przypomina jednak, że ponad 85 % mieszkańców Afryki opuszczających swój kraj pozostaje w obrębie kontynentu;
56. wspiera różne inicjatywy przyjęte na szczeblu europejskim mające na celu walkę z pierwotnymi przyczynami nielegalnej migracji: partnerstwa migracyjne, fundusze powiernicze dla Afryki, Europejski Fundusz Zrównoważonego Rozwoju; apeluje, by zapewnić i wspierać elastyczne, skuteczne, spójne i przejrzyste wdrażanie tych inicjatyw, przy jednoczesnym zwiększaniu potencjalnych synergii między różnymi instrumentami, programami i działaniami, zarówno w ramach działań wewnętrznych, jak i zewnętrznych; podkreśla potrzebę intensywniejszej współpracy w dziedzinie zarządzania granicami;
57. ponawia swój apel o wspieranie legalnej migracji, zgodnie z zaleceniami określonymi w planie działania z Valetty; podkreśla ponadto, że pomoc rozwojowa nie powinna zależeć od współpracy w kwestiach migracyjnych;
58. apeluje do państw członkowskich, aby oferowały znacznej liczbie uchodźców swoje miejsca przesiedlenia; apeluje w związku z tym o ustanowienie europejskich ram relokacji, które będą mogły być w łatwy sposób wdrażane przez państwa członkowskie; wzywa ponadto UE i jej państwa członkowskie do współpracy i świadczenia pomocy państwom afrykańskim, które borykają się z przepływami uchodźców lub z przedłużającymi się kryzysami, tak aby zwiększyć ich zdolności azytowe i wzmocnić ich systemy ochrony;
59. apeluje do państw członkowskich o zwiększenie ich wkładu finansowego na rzecz funduszy powierniczych i innych instrumentów mających na celu wspieranie zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego oraz tworzenie miejsc pracy, przyczyniając się w ten sposób do eliminowania pierwotnych przyczyn migracji; zwraca się także o wzmocnienie roli kontrolnej Parlamentu Europejskiego w celu zagwarantowania, by partnerstwa migracyjne i narzędzia finansowania były zgodne z podstawą prawną, zasadami i zobowiązaniami UE;
60. wzywa UE i UA do wspierania wymiany studentów, nauczycieli, przedsiębiorców i naukowców między dwoma kontynentami; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie uruchomienia instrumentu na rzecz młodzieży afrykańskiej rozszerzającego zakres programu Erasmus+ oraz unijnego instrumentu kształcenia i szkolenia zawodowego; wzywa do podjęcia dyskusji nad uznawaniem przez UE świadectw i dyplomów wydanych przez afrykańskie szkoły i uniwersytety; zauważa, że zapewnienie migracji cyrkulacyjnej ma zasadnicze znaczenie dla zrównoważonego rozwoju, a także dla zapobiegania drenażowi mózgów z Afryki;
61. uznaje szczególną rolę diasporę zarówno w krajach przyjmujących, jak i w krajach

pochodzenia, jeżeli chodzi o przesyłanie znaczących środków finansowych, a także jako partnera na rzecz rozwoju na szczeblu krajowym i regionalnym; pragnie, aby diaspora mogła działać jako źródło informacji dostosowanych do reagowania na rzeczywiste potrzeby obywateli, zwracając uwagę na zagrożenia związane z nielegalną migracją, a także wyzwania związane z integracją w państwach przyjmujących;

o

o o

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji Unii Afrykańskiej, Radzie AKP oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu i Prezydium Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.